

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Zory Musilové a soudců Mgr. Martina Jachury a JUDr. Markéty Čermínové ve věci žalobce: **LACONI, spol. s r.o.**, se sídlem Braškov, V Podlískách 91, IČO: 25118358, zast. JUDr. Pavlem Zimou, advokátem se sídlem Praha 2, Balbínova 404/22, proti žalované: **Eliška R [REDACTED]** podnikatelka, IČO: [REDACTED], [REDACTED], o 84.840,80 Kč s přísl., k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 22. 8. 2002, č.j. 7 C 73/2002 – 14,

t a k t o :

I. Usnesení soudu I. stupně se **p o t v r z u j e**.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d ň ě n í

Napadeným usnesením soud I. stupně odmítl žalobu žalobce s tím, že ten podal u soudu I. stupně žalobu, která nesplňovala náležitosti řádného návrhu na zahájení řízení předpokládané v ust. § 42 odst. 4 a § 79 odst. 1 o.s.ř., neboť postrádala vylíčení skutečností rozhodných pro posouzení věci, které by zároveň jednoznačně vymezily předmět řízení. Žalobce se domáhal na žalované zaplacení úroků z prodlení, aniž by uvedl, kdy se žalovaná dostala do prodlení s plněním peněžitého dluhu, jak dlouho byla v prodlení, o jaký dluh šlo, v jaké výši, jaká byla konkrétně povinnost žalované a kdy žalovaná tuto povinnost

splnila. Soud I. stupně žalobce v souladu s ust. § 43 o.s.ř. vyzval k odstranění uvedených vad žaloby usnesením ze dne 17. 7. 2002 a přiměřeně ho poučil o tom, jak mají být vady odstraněny a poučil ho rovněž o možnosti odmítnout žalobu v případě, kdy vady ve lhůtě soudem stanovené odstraněny nebudou. Žalobce na výzvu soudu, která byla doručena jeho právnímu zástupci dne 26. 7. 2002 reagoval podáním ze dne 29. 7. 2002, přičemž výzvu soudu nesplnil a toto podání opět nesplňuje náležitosti řádného návrhu. Soud I. stupně proto postupoval podle § 43 odst. 2 o.s.ř. a žalobu odmítl. Výrok o nákladech řízení pak odůvodnil ust. § 146 odst. 3 o.s.ř., když žalované straně žádné náklady řízení nevznikly.

Proti tomuto usnesení podal žalobce včas odvolání, ve kterém namítá, že v žalobě a v jejím doplnění ze dne 29. 7. 2002 dostatečně vylíčil všechny skutečnosti rozhodné pro posouzení věci a označil veškeré důkazy k jejich prokázání. Dle odvolatele z žaloby jednoznačně vyplývá, že žalobce se na žalované domáhá zaplacení částky 84.840,80 Kč představující nepromlčenou část pohledávky z titulu úroků z prodlení se zaplacením kupních cen za dodané farmaceutické zboží. Pokud soud I. stupně odůvodňuje své rozhodnutím tím, že žalobce neuvedl, kdy se žalovaná dostala do prodlení s peněžitým dluhem, jak dlouho byla v prodlení a o jaký dluh šlo, v jaké výši apod., pak žalobce znovu uvádí, že k žalobě přiložil jako listinný důkaz soubornou fakturu č. 99244, v jejíž příloze jsou všechny tyto údaje přesně specifikovány tedy částka fakturované kupní ceny, datum splatnosti, počet dnů prodlení, sazba a účtovaná částka úroků z prodlení. Na základě výzvy soudu I. stupně pak žalobce svou žalobu doplnil podáním ze dne 29. 7. 2002, v němž upřesnil všechny ve výzvě požadované údaje, tedy uvedl ^{z toho} sestává celková dlužná částka, jaké zboží žalobce žalovanému dodával, vysvětlil proč se na žalované domáhá zaplacení pouze částky 84.840,80 Kč, uvedl, kdy měla žalovaná jednotlivé kupní ceny uhradit a zda byla mezi účastníky uzavřena zvláštní dohoda o sazbě úroků z prodlení.

Ohledně jednotlivých konkrétních údajů, tj. dat splatnosti, částek jednotlivých kupních cen, dat jejich zaplacení, resp. počtu dnů prodlení pak žalobce znovu odkázal na výše citovanou soubornou fakturu a její přílohu. Žalobce má zato, že žaloba ve znění jejího doplnění obsahuje natolik určité a dostatečné vylíčení rozhodných skutečností, že toto umožňuje zcela jednoznačnou individualizaci uplatněného nároku, a to bez ohledu na to, že jednotlivé konkrétní údaje nejsou v žalobě vypsány. Žalobce proto navrhuje, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení a řízení mu předcházející ve smyslu ust. § 212 a § 212a o.s.ř., aniž za tím účelem bylo nutno nařizovat ústní jednání ve smyslu § 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř., a dospěl k závěru, že odvolání žalobce není důvodné.

Soud I. stupně postupoval správně, pokud žalobu podle § 43 odst. 2 o.s.ř. odmítl, neboť žalobce přes dostatečné poučení soudu nedoplnil skutková tvrzení žaloby tak, aby tato žaloba mohla být meritorně projednána. Rozhodujícími skutečnostmi, které je nutno v žalobě vylíčit ve smyslu § 79 odst. 1 o.s.ř., se rozumí údaje, které jsou zcela nutné k tomu, aby bylo jasné, o čem a na jaké podkladě má soud rozhodnout. Žalobce musí v návrhu uvést takové skutečnosti, kterými vylíčí skutkový děj, na jehož základě uplatňuje svůj nárok, a to v takovém rozsahu, který umožňuje jeho jednoznačnou individualizaci. Označením důkazů pak žalobce plní svou důkazní povinnost, přičemž důkazy mají prokazovat přesně individualizované skutečnosti uvedené ve skutkových tvrzeních obsažených v žalobním nároku. Žalobce tedy nemůže ve vylíčení rozhodujících skutečností konstatovat, že tyto jsou uvedeny v listině, která má sloužit právě k prokázání rozhodných skutečností. Pokud tedy žalobce v žalobě v doplnění žaloby konstatuje, že soubornou fakturou ze dne 30. 6. 1999 bylo specifikováno datum splatnosti, počet dnů prodlení a výše úroků z prodlení

z jednotlivých částek, přičemž prodlení bylo účtováno sazbou 0,05 % za každý den prodlení, nesplňuje tím požadavek na vyličení všech rozhodných skutečností. Rovněž pak pouhý odkaz, že lhůty splatnosti jsou uvedeny na jednotlivých fakturách, není splněním výzvy soudu k doplnění skutkových tvrzení. Navíc tyto faktury nejsou v žalobě jednotlivě specifikovány a není proto zřejmé jakou konkrétní skutečnost má jednotlivá faktura prokazovat. Úkolem soudu není z listin předložených účastníkem zjišťovat skutková tvrzení, ale zjistit, zda účastník předloženou listinou prokazuje skutečnosti, které přesně a určitě v žalobním návrhu vyličí. Odvolací soud proto shodně jako soud I. stupně konstatuje, že žalobce nevyličil všechny potřebné skutečnosti pro meritorní projednání žalobního nároku, vyličení rozhodujících skutečností je neúplné a nedostatečné a nelze proto žalobu projednat.

Odvolací soud proto postupoval podle § 219 o.s.ř., a usnesení soudu I. stupně jako věcně správné potvrdil včetně výroku o nákladech řízení.

O nákladech odvolacího řízení pak bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1, § 142 odst. 1 o.s.ř., když úspěšné žalované žádné náklad v řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** odvolání přípustné.

Proti tomuto usnesení l z e podat podle § 239 odst. 3 o.s.ř. za podmínek uvedených v § 241 o.s.ř. dovolání ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení tohoto usnesení prostřednictvím soudu I. stupně.

V Praze dne 29. října 2002

JUDr. Zora M u s i l o v á , v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: